სამი “მშრალი” ბურთი

“თბილისი. “დინამოს” სტადიონი. 13 მაისი.

“დინამო” (თბილისი) – “კრილია სოვეტოვი” (კუიბიშევი) – 3:0 (1:0).

“დინამო”: კოტრიკაძე, ჩოხელი, სიჭინავა, ხოჭოლავა, ხუნდაძე, ღოღობერიძე, გაგნიძე, ბარქაია (ნორაკიძე), მელაშვილი, იამანიძე, მესხი.

“კრ. სოვეტოვი”: მიგალევი, მაპეზოვი, მაქსიმოვი, კოლცოვი, კარპოვი, კირში, რედკინი, პუსეინოვი, გუზიკი (ფედოროვი), ნოვიკოვი, დორონინი.

მსაჯი: ნ. ხლოპოტინი (მოსკოვი).

როგორც კი დაიწყო თამაში, სტუმრებმა ისეთი შეტევა მიიღეს თბილისელთა მარცხენა ფრთიდან, რომ იამანიძისა და მესხის ნეიტრალიზებისათვის აშკარად არასაკმარისი აღმოჩნდა მათი დაცვის ჩვეულებრივი განლაგება. ხაზი მაზეპოვი–კარპოვი პირველივე წუთებიდან იქნა დარღვეული და სანამ მათ მისაშველებლად “მობილიზაციაში” გამოიწვიეს შუამარბები, “დინამოს” თავდასხმამ მოასწრო კარის აღება: ერთ–ერთი იერიში მარცხენა ფლანგიდან გადატანილ იქნა მარჯვნივ, აქ მცველებმა წამით დატოვეს გაგნიძე, რომელმაც ზუსტად დაარტყა შორეულ კუთხეში. მიგალევი ამ მომენტში არ იდგა ხელსაყრელ პოზიციაში და ბურთი შეუფერხებლად ჩაეშვა ბადეში – 1:0.

ეს მოხდა მე–3 წუთზე. დაახლოებით კიდევ 10 წუთის განმავლობაში თბილისელთა უპირატესობა თითქმის აბსოლუტური იყო. “კრილია სოვეტოვმა” მთელი შემადგენლობით უკან დაიხია და ძლივს ასწრებდა მოწინააღმდეგის სწრაფი, ტემპიანი შტურმის მოგერიებას. მაგრამ სწორედ ამ “ყრუ დაცვიდან” შეძლეს კუიბიშეველებმა რამდენიმეჯერ სახიფათო გარღვევაზე გადასვლა და კოტრიკაძემ ორჯერ აიღო ძნელი ბურთები კარპოვისა და გუზიკისაგან. შემდგომში თამაში თანდათან გათანაბრდა და თბილისელთა მხარესაც გადავიდა, სადაც ხოჭოლავა მოუცილებლად დარაჯობდა ვოლგელთა ყველაზე სახიფათო თავდამსხმელს – რედკინს. ხოლო სიჭინავას საიმედოდ ჰყავდა ჩაკეტილი საჯარიმო მოედნის ცენტრალური ზონა. სტუმრებმა სხვა გზა ვერ მოძებნეს მოწინააღმდეგის კარისაკენ და ხშირი გადაცემებით მინდვრის შუაგულში ცდილობდნენ არ მიეცათ დინამოელთათვის ინიციატივის კვლავ ხელში აღების საშუალება.

კარგად დაწყებული თამაში გაუფუჭდათ თბილისელებსაც. თავდასხმაში ხშირად იკარგებოდა ბურთი, დაირღვა ურთიერთმოქმედება ხაზებს შორის. მხოლოდ ტაიმის დასასრულს გამოცოცხლდა სტადიონი, როცა ხუნდაძე მოულოდნელად გავიდა წინ და ძლიერად დაარტყა კარში. მიგალევი გადაარჩინა მხოლოდ იმან, რომ ბურთი სულ მცირე მანძილით აცდა მიზანს.

მეორე ტაიმი დინამოელებმა დაიწყეს ისევე, როგორც პირველი: სწრაფი, შეუჩერებელი შეტევებით და ბოლომდე აღარ გაუშვიათ ხელიდან ინიციატივა, კვლავ თავისუფლად გადიოდნენ მარცხენა ფრთაზე მესხი და იამანიძე, გაცილებით უფრო გააქტიურდა გაგნიძე, ნაყოფიერად მუშაობდნენ მინდვრის შუაგულში ბარქაია და მელაშვილი.

მე–11 წუთზე “კრილია სოვეტოვის” საჯარიმო მოედანთან დანიშნულ იქნა თავისუფალი დარტყმა. ღოღობერიძემ მცველთა კედელს ზევიდან გადაუგდო ბურთი სწრაფად წინ გასულ ჩოხელს, რომელმაც მაღალ ნახტომში თავური დარტყმით ულამაზესი გოლი გაიტანა სტუმრების კარში – 2:1.

კუიბიშეველებმა სცადეს გარდატეხის შეტანა თამაშში. გუზიკის ნაცვლად მინდორზე გამოყვანილ იქნა ფედოროვი, რომელსაც მაშინვე ჰქონდა მეტად ხელსაყრელი მდგომარეობა, მაგრამ დორონინის მიერ მარცხნიდან მოწოდებული ბურთი მან სულ ახლოდან ააცილა კარს. ვოლგელთა ეს მცირეხნიანი კონტრშეტევა მალე იქნა ლიკვიდირებული და თამაშის მთელმა სიმწვავემ კვლავ მათ მხარეს გადაინაცვლა.

25–ე წუთზე იამანიძემ მოწინააღმდეგის კარის სიახლოვეს მიიღო მელაშვილის ზუსტი გადაცემა, მაგრამ მისი გამოყენება ვერ შეძლო, ვინაიდან წაქცეულ იქნა მცველების მიერ. 11–მეტრიანი საჯარიმო ღოღობერიძემ ზუსტად გამოიყენა და ანგარიში გახდა 3:0.

დარჩენილ დროში ეს “მშრალი” ანგარიში არ შეცვლილა. თუმცა თბილისელებს საამისო რამდენიმე შესაძლებლობა ჰქონდათ.

არ შეიძლება არ აღინიშნოს მატჩის მსაჯის ნ. ხლოპოტინისა და მისი თანაშემწეების მეტად დაბალი, არაკვალიფიციური მსაჯობა. მთელი ეს ბრიგადა სისტემატურად უშვებდა შეცდომებს თამაშგარე მდგომარეობის გარკვევისა და დამნაშავის სასარგებლოდ მსაჯობისას.

ამავე გუნდების სათადარიგო შემადგენლობათა მატჩი დამთავრდა აგრეთვე თბილისის “დინამოს” გამარჯვებით – 3:2.

რ. ქორიძე,
“ლელო”, 15 მაისი, 1958 წ.